

1. ТРАНСПОРТНІ ЗОНИ МІСТА ТА ПАСАЖИРОПОТОКИ, ЇХ РЕГУЛЮВАННЯ.

Бандуркина В.О. Науковий керівник – проф. каф. “Вищої математики”,
к.т.н. Усов А.В.

В наш час, у зв'язку із зростанням вантажо- та пасажиропотоків на фоні збільшення рівня автомобілізації, розглядання закономірностей формування транспортних потоків та розподілення їх по ділянцям вулично-дорожньої мережі набуває великої актуальності. Збільшення кількості транспортних засобів обумовлює необхідність пошуку шляхів зниження концентрації потоків транспортних засобів та пов'язаних з ними економічних втрат (в тому числі ДТП).

Для моделювання руху транспортних потоків, які дозволяють прогнозувати завантаження транспортних мереж необхідно розглядання закономірностей їх розподілення та визначаючих показників – це характеристики зон міста, їх взаємне розміщення та пасажиропотоки (проекування транспортних маршрутів, показники руху населення, вибір пасажирського транспорту, класифікація вулиць, ділянки для паркування, питання регулювання руху).

На основі звітно-статистичного методу, а саме білетного методу, який використовує статистичні дані про продаж білетів на різних маршрутах, отримуємо необхідні дані про пасажиропотік. Шляхом додаткового обстеження даного маршруту встановлюють відсоток перевезень в час пік від цілодобових перевезень і на цій підставі визначають величину часового максимального пасажиропотоку. Результатами розрахунку є отримання оптимального маршруту пересування зі скороченням часу в дорозі, простою та збільшення швидкості руху.

Вирішення задач оптимального управління транспортними потоками та пасажиропотоками в тому числі, посідають важливе місце посеред всіх задач управління діяльністю транспорту, оскільки від їх рішення залежить ефективність виробництва транспортної продукції.